

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116200474
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116200474.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., (pôvodné obchodné meno Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.) so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: Q. S., nar. XX.X.XXXX, bytom v K., P. 9, o zaplatenie 739,45 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 28.10.2016 sp.zn. 13C/9/

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 523,- EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku V., ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 41,46 %.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom č.k. 13C/9/2016-44 zo dňa 28.10.2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 523,- EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), konanie v časti o zaplatenie sumy 92,37 EUR zastavil (výrok II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.), uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za žalobu vo výške 38,50 Ena účet Okresného súdu Košice I, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 41,46 % (výrok V.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 739,45 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 18.2.2013 do zaplatenia titulom nesplatenia poskytnutého spotrebiteľského úveru.

3. Právne vec posúdil podľa ust. § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka spolu s § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2, § 3 ods. 1 Obč.zákonníka spolu s § 1 ods. 1,2, § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu a podľa § 39, § 451 ods. 1,2 Obč.zákonníka. Dospel k záveru, že v danom prípade došlo k neplatnej dohode o podstatnej náležitosti úverovej zmluvy a to dohode o výške úrokov, čo robí predmetnú zmluvu neplatnou v jej celku. Je však nepochybné, že žalovaný odčerpal finančné prostriedky v sume 600,- EUR, na ktorú sumu vykonal úhrady 77,- EUR, preto suma 523,- EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, t.j. plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré musí žalovaný žalobcovi vydať.

4. Na základe uvedených úvah súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 523,- EUR žalobcovi a v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 124,08 EUR žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

5. Vo vzťahu k uplatnenému príslušenstvu aplikoval ust. § 517 ods. 1,2, § 563 Obč.zákonníka spolu s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že obohatený je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Výzvu - predžalobnú upomienku zasielal žalobca žalovanému dňa 2.9.2013, avšak jej doručenie žalovanému nepreukázal. Z tohto dôvodu za výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia súd považoval žalobu doručenú žalovanému dňa 2.2.2016. Dňa 3.2.2016 bol žalovaný povinný vydať bezdôvodné obohatenie a do omeškania sa dostal dňom 4.2.2016. Ku dňu 4.2.2016 predstavovali úroky z omeškania výšku 5,05 % ročne. Na základe toho súd zaviazal žalovaného na úhradu istiny 523,- EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

6. Výrok o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok oprel o ust. § 6 ods. 1 spolu s prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 spolu s § 255 ods. 1,2 CSP. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 739,45 EUR a súd mu priznal sumu 523,- EUR. Žalobca tak bol v konaní úspešný len čiastočne, percentuálne vyjadrené v pomere 70,73 % a neúspešný v pomere 29,27 %. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,46 % (70,73 % - 29,27 %).

8. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby mohol plniť svoju povinnosť 2 mesiace od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Výkon trestu mal končiť dňa 7.11.2018, preto žiadal, aby mohol plniť až od 1.2.2019. Namietal, že v dôsledku priznaného úroku z omeškania mu narastá dlh a zároveň uviedol, že nemá zatiaľ z čoho uhradiť náhradu trov konania žalobcovi. Na základe výzvy súdu doplnil svoje odvolanie tak, že týmto odvolaním napáda zaväzujúci rozsudok v celom rozsahu.

9. Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu tak, že ho považuje za nedôvodné. Poukázal na to, že žalovaný neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal byť priznaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a trovami konania. Odvolanie považoval v celom rozsahu za vecne neodôvodnené. Navrhol odvolanie odmietnuť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaný vo vyjadrení reagoval na tvrdenia žalobcu tak, že odvolanie odôvodnil svojimi existenčnými problémami a žiadal o zohľadnenie Ústavy SR, či Obchodného zákonníka.

11. Odvolací súd v prvom rade skúmal, či odvolanie žalovaného spĺňa všetky náležitosti. Postupom podľa ust. § 124 CSP posúdil odvolanie podľa obsahu, pričom zistil, že žalovaný sa zreteľne odvolal čo do splatnosti priznanej sumy (ktorú žiadal určiť od 1.2.2019) a aj voči priznaným úrokom z omeškania z dôvodov, ktoré vzhliadol vo svojich aktuálnych pomeroch. Preto odvolací súd nevidel dôvod na odmietnutie odvolania v zmysle ust. § 386 ods. 1 písm. d/ CSP.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, ako odvolanie, ktoré bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.januára 2019 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22. januára 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

14. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd uvádza, že žalovaný nenapadol odvolaním celý rozsudok, iba jeho zaväzujúci výrok I., t.j. odvolaním neboli napadnuté výroky II., III. a IV., o zastavení

konania v časti o zaplatenie sumy 92,37 EUR, o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok. Tieto výroky nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok I. , ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 523,- EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 4.2.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súvisiaci výrok V. o trovách konania.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval vo vzťahu k priznanej istine aj príslušenstvu.

19. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľa vzťahujúcu sa na priznaný úrok z omeškania. Odvolací súd poukazuje na to, že úrok bol priznaný v zmysle platnej právnej úpravy, pričom oproti pôvodne uplatnenému úročeniu bol priznaný úrok korigovaný v prospech odvolateľa, pretože úrok z omeškania nebol priznaný z celej uplatnenej sumy 739,45 €, ale iba z priznanej istiny 523 €. Korigovaná bola aj výška úroku z omeškania, keď nebol priznaný úrok 8,75 %, ale iba 5,05 % z dôvodov, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení vysvetlil. Taktiež došlo ku korekcii aj vo vzťahu k obdobiu, za ktoré bol priznaný, keďže úrok nebol priznaný od 18.2.2013 (ako požadoval žalobca), ale iba za obdobie od 4.2.2016 do zaplatenia. Takto priznaný úrok z omeškania je priznaný v súlade s platnou právnou úpravou a žalobca má naň jednoznačný nárok.

20. Pri posúdení námietky odvolateľa týkajúcej sa splatnosti priznaného plnenia odvolací súd uvádza, že podľa § 232 ods. 3 ,4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) účinného od 1.7.2016 lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. Žalovaným uvádzané dôvody, pre ktoré žiadal o posunutie lehoty splatnosti v čase preskúmania veci už neboli aktuálne, pretože odvolací súd rozhodoval v čase, keď už žalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody (vychádzajúc z jeho tvrdenia, že tento výkon končí 7.11.2018).

22. Odvolací súd dodáva, že aj keď potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne aj v časti určenia lehoty splatnosti priznaného plnenia, došlo k situácii, že táto lehota bola reálne posunutá tak, ako to požadoval žalovaný vo svojom odvolaní (ktorý žiadal umožniť mu posunutie lehoty splatnosti na deň 1.2.2019), nakoľko jej určenie závisí od toho kedy zaväzujúci výrok nadobudne právoplatnosť.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku V. o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods.1 CSP v spojení s ust. § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP), zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).